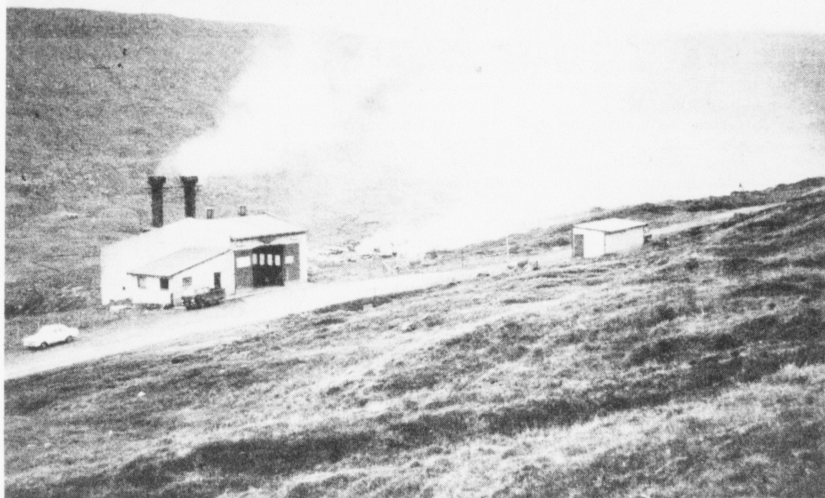

Vilja samskipa renovatiónina

Umboðsmenn fyri fyra kommunur í landinum hava kannað møguleikarnar fyri einari samskiping av renovatiónini.

Teir halda, at kanningin eigur at halda fram

Nevndin bleiv sett tann 30. januar 1976. Endamálið var at kanna renovatiónsumstøðurnar runt um í landinum, við møguleigari samanlegging í huga.

Í renovatiónsnevndina komu:

Fyri Norðoyggjar: Álvheðin Jacobsen, Klaksvík, fyri Eysturoynna: Jógvan K. Mørkøre, Eiði, fyri Streymoy: Finnur Johansen, Tórshavn og Samson Højgaard, Vestmanna, fyri Vágoy: John Poulsen, Vatnsørum.

Harumframt hava hesir lutikið á fundi saman við nevndini: Trúgví Gutesen, Tórshavn, Morten Carlsen, Tórshavn, Erling Jørgensen, Glyvvar, Th. Jacobsen, Gøtu.

Nevndin hevur havt fleiri fundir.

Endamálið er, sum áður sagt, at samskipa renovatiónina møguliga í eitt renovatiónsøki. Nevndin er samd um, at nú brúgv er um Streymin, bergholið komið í Eysturoynni og samferðslumøguleikarnir í síni heild eru vorðnir góðir, eigur møguleikin at kannast at fáa eitt renovatiónsøki fyri stóran part av landinum.

Nevndin áskannar, at síðani kommunur fóru at taka seg saman og í felag at røkja renovatiónina eru stór framstig hend við reinførinum í áum og fjøru, men á sama hátt, sum tann einstaki hevur trupulleikar og ampa av 'sinum burturkasti, kann tað eisini sigast um teir ymsu renovatiónsfelagsskapirnar, trupult hevur verið og er framvegis at finna renovatiónskostar har burturkastið kann verða fyrirbeint á ein forsvarligan hátt.

Nevndin er ikki heilt greið yvir hvørjir partar áttu at tikið seg saman í felagsrenovatión, men heldur at við Eysturoy og Streymoy skuldi ligið væl fyri — harnæst Vágoy og tær av Norðoyggjum sum eru samanbundnar.

Áðrar oyggjar kundu møguligt eisini komið upp á tal, serliga verður hugsað um Suðuroynna og Sandoy, men við tað, at samferðsluviðurskiptini ikki eru so góð, heldur nevndin at Suðuroyggjin eigur at vera eitt renovatiónsøki og Sandoyggjin eitt. — Hetta eru so spurningar sum kunnu takast upp til viðgerðar tá málið einaferð kemur longur.

Nevndin heldur møguleikarnar vera góðar við einum samarbeiði á hesum øki, við tað, at tær flestu kommunur og renovatiónsfelagsskapir eru hugaðir fyri samarbeiði — av teirri orsök at útygging skal fara fram nærum allastaðni, á renovatiónsøkinum.

Hesir spurningar hava verið umrøddir:

1. Høvrjir verða við í samtakinum?
2. Hvar verður renovatións-miðstöðin lögð?
3. Brennistøð ella onnur loysn?

Eingin beinleiðis støða er tikin til spurningarnar.

Nevndin er samd um, at framhaldandi kanningararbeiði eigur at fara fram, og at arbeiðið eigur at fara fram í felag.

Tórshavnar kommuna vil stilla sína teknisku ráðgeving til taks í hesum máli.

Ætlanin er, at umboð fyri Foroya Kommunufelag og Tórshavnar kommunu skulu fara

fram á eina kanningarferð til Danmarkar, fyri at kannað: kostnað av brennistøðum og øðrum. Farið verður í januar mánað. Tað fyrsta sum verður at leggja fyri nevndina aftur, verður úrslitið frá kanningarferðini.

Renovatiónsøkini sum talan er um, eru soleiðis uppbytt:

Renovatión fyri sunnara part av Eysturoynni:

Ca. 2.000 posar um vikuna
Fólkatal: ca. 8.000

Renovatión fyri Norðurstreym- og Norðureysturoy:

Ca. 1.170 spannir um vikuna.
Fólkatal: ca. 4.680

Renovatiónin fyri Klaksvíkar kommunu:

Ca. 1.200 posar um vikuna
Fólkatal: ca. 4.670

Renovatión fyri Tórshavnar kommunu:

Ca. 3.600 posar um vikuna.
Fólkatal: ca. 12.000

Renovatión samlad fyri Vágoy:

Ca. 530 posar um vikuna
Fólkatal: ca. 2.650
Samlaða posatalið um vikuna fyri alt økið er: 8.500 posar.
Samlaða fólkatalið er: 32.000 fólk.

Nevndin mælir til

Nevndin mælir umboðsfundinum til, at lata kanningararbeiðið halda fram, til eitt úrslit við kostnaðarætlan kann leggjast á borðið.

bøkur og bløð

Calle er ándsvag og bor på institution

af Helen Hansen, Vintens Forlag

Så De Lis Møllers TV udsendelse: *Svag i ånden*, men ikke uden evner?

Den udsendelse vakte berettiget harme og røre hos de mennesker, der tror, vi lever i et velfærdssamfund, hvor alle har det godt. Og lagde De mærke til den lille kortklippede, spinkle dame, der med ild i øjnene og tilkæmpet ro fortalte om sit snart mangeårige arbejde med at forsøge at afhjælpe forholdene på Ebberødgård.

Hvem var hun?

Så hun ud som man forstiller sig formanden for en foreldrekræds skal se ud? Nej vel — slet ikke. Det var hun alt for ung, smart og moderne til. På øjnene kunne man ganske vist se, at der var viljestyrke, stædighed og intelligens til stede. Og disse ting er i høj grad nødvendige, når man kæmper en så opslidende og tilsyneladende håbløs kamp, som det er at forsøge det, Helen Hansen sætter sig som mål.

For der er mange, mange ting, der hindrer at vore åndsvage medborgere får bedre kår. Men hvordan går det til, at en ganske ung kvinde helt frivilligt påtager sig en sådan kæmpebyrde — uden nogen som helst form for vederlag?

Helen Hansen blev født på Færøerne (dóttir Jydán og Andreu - H.L.), og det er vel derfra — og fra sin jyske afstamning — at hun fik sin stædighed

Hetta stóð at lesa í donskum blaði fyri nøkrum árum síðani. Og tað er hende Helen Hansen, ættað úr Vági, sum

nú hevur skrivað bók um Calla, sum tann 15. nov. verður 22 ár — og sum hevur búð á institutión, so gott sum alt sitt liv.

Her verður á ein so gripandi og ærligan hátt greitt frá, hvussu tey, sum foreldur hava stríðst og kempað fyri at vinna soninum tey rættindi, sum skuldi verið so sjálvsegð. — Her fáa vit nógv at hugsa um. —

Bókin hevur boð til mong: »Det er mit håb, at jeg gennem bogen formår at fortælle andre forældre, at det kan nytte at kæmpe for sit åndsvage barn, og at man ikke skal lade sig slå ud af autoriteterne.

Máske vil også fagfolk gennem beretningen om Calle få forståelse for, at vi forældre også er eksperter» Síðani greiðir hon frá byrjan til dagin í dag, nú Calle er komin at búgva á einum spastikkaraheimi, sum júst er tikið í nýtslu.

Eg vil inniliga heita á fólk og mæla til at ognar sær hesa fráluku bók — og lesa hana, og eg veit, at tað verða mong, sum fáa gleði og signing av hesum verki. Tað er mong, sum vita, hvussu meistarliga Helen hevur talað sak teirra minnu mentu. Hon var eisini tann fyrsta, sum gjøgnum skrivning sína heitti á Føroyingar — foreldur at andsveikur — um at taka seg saman í felag.

Vit eru mong, sum takka Helen fyri mangt avreksverk, hon hevur int. Nú seinast fyri bókina um Calla.

Hanna Lisberg

Ósemjan í SF enda í semju

Ósemjan í Sosialistiska Fólkalokkinum, sum hevur verið rættiliga umfevnandi, er eftir marathón-fundir endað í hampiligari semju, sigur formaðurin í SF, Gert Petersen.

Fundirnir í flokksstjórnini, arbeiðsnevndini og í fólkatingsbólkinum endaðu náttina til sunnudagin eftir at hava varað í 22 tímar.

Flokkurin klovnadi ikki, men er settur saman aftur so gott sum til ber. Grundin til ósemjuna er innanhýsis stríð millum

ein part, teir fimm larsenistar, og fólkatingsbólkinum, og flokksstjórnina, sum fekk ein meiriluta av vinstrasinnadum á seinasta landsfundi.

Flokksstjórnin vil hava størri ávirkan á forða politikkinn og á hvørjir ikki bara verða uppstillandi til val, men eisini hvørjir verða valdir. Í móti hesum er ein meiriluta av fólkatingsbólkinum — teir moderatu, sum halda kósina hjá Axel Larsen — stovnarin av flokkinum.